

## Indledning

### Visionen

Denne profil er udarbejdet med hensigten at skabe overblik over og indsigt i skolens praksis i at skabe og opretholde en kultur med høj trivsel og et inklusionsdygtigt miljø.

Profilen skal bidrage til en lettere vej til de vejledende, rådgivende og intervenserende muligheder, der foreligger i organisationen.

Profilen indeholder en beskrivelse af eksempler på, hvordan de enkelte afdelinger arbejder forebyggende og indgribende med trivsel, inklusion og sprog. Der er ligeledes en anti-mobbestrategi med beskrivelse af de forskellige interessenters pligter til indgriben i konkrete tilfælde. Elevrådene i 2. og 3. afdeling har været medvirkende i udviklingen af denne.

Bagest i profilen ligger bilag med eksempler på uddybninger af forskellige indsatser.

### Værdigrundlaget

Profilen bygger på forståelsen af, at alle, som på en eller anden måde har kontakt og forbindelse til Klarup Skole, som har sin dagligdag på skolen og som har indflydelse på skolen, arbejder aktivt og positivt for at skabe et bæredygtigt fællesskab. Et bæredygtigt fællesskab er *"en dynamisk cirkulær konstruktion med fælles fokus, hvor ingen står i centrum og ingen er udenfor, hvor mangfoldighed er en styrke, og hvor alle kender deres betydning for fællesskabets opretholdelse"*

Det bæredygtige fællesskab er grundlag for at kunne skabe og opretholde læringsmiljøer med læringspotentiale på både faglige, sociale og personlige områder.

## Klassens trivsel

### Forebyggende og opretholdende faktorer

#### Afdeling 1:

- Mik-makker
- Klassesamtaler
- UU med fokus på trivsel
- Mindfulness og massage
- Ulve- og girafsprø

- Kontaktlærersamtaler
- Konfliktåndtering i hverdagen
- Forældre oplyses på 1. forældremøde om trivselsindsatsen i indeværende skoleår og oplyses om medansvar.
- Kommende forældre i 0. orienteres på oplysningsmøde i foråret om skoleparathed og fællesskabets betydning.
- Legepatrulje
- Faste traditioner – fx morgensang, international tværsuge, juleklippedag, Musikkens hus,
- Legeaftaler i frikvartererne
- Fast fordeling af områdets boldbaner
- Undervisning på blandede hold efter forskellige kriterier
- Fælles fodslag blandt personale – fast punkt på dagsorden på afdelingsmøder
- 0. årg. Fællessamling om morgenen
- Bevidst relationsarbejde og italesættelse af fællesskabets betydning
- Struktur og tydelig klasseledelse
- Vikar på egen årgang skaber tryghed og en vis forudsigelighed for eleverne
- Fleksible pædagogressourcer i skoletiden
- Det enkelte barn i fokus på teammøder
- Ture ud af huset
- Go´ Stil
- Den gode klasse
- Kompetencecentret
- Pyt-knappen
- Tæt forældrekontakt
- Den gode stol
- ”Fri for mobberi”

### Særlig indsats med fokus på sprog:

- Go´ Stil
- Bevidsthed og opmærksomhed på børnenes sprog
- Indgriben og forklaring, når der observeres upassende eller stødende sprogbrug
- Giver børnene alternativer til at udtrykke sig

- Klasesamtaler om sprog
- Giraf- og ulvesprog

### Afdeling 2:

- Kontaktlærersamtaler – en til en eller i mindre grupper
- Klasesamtaler
- Metakommunikation og positive forstærkninger
- Visuelle stilladser til brug for selvregistrering og selvregulering
- Små delmål omkring adfærd
- Trivselsdag /ryste-sammen-dag
- Struktur i undervisningen og i hverdagen
- Skaber ro til undervisning
- Møder børnene fagligt, socialt og personligt ud fra individuelle afsæt
- Et stærkt forældresamarbejde
- Udflugter og traditioner: fastelavn, underholdning til skolefest, motionsdag, klippeklistredag, Lundby Krat, skøjtehallen, Musikkens hus, tværsuge på tværs
- Mindfulness og massage
- Fælles regler i afdelingen fx ”jeg gør, som de voksne siger” og ”jeg forstyrrer ikke undervisningen”
- Trækker på de forskellige faggruppers ressourcer og kompetencer
- Alternative undervisningsforløb
- CL
- Følger op på konflikter med både børn og forældre og om nødvendigt inddrager ledelsen

### Særligt indsats med fokus på sprog:

- Italesætter og påtaler grimt og upassende sprogbrug
- Går foran i dagligdagen gennem ordvalg, tone og kropssprog
- Taler om det
- Rollespil, hvor en konflikt anvendes som eksempel til at sætte fokus på alternative handle- og talemuligheder

- Filme samspil og kommunikation og vise børnene det der fungerer med hensigten at forstærke det
- Kontakter hjemmet, når det er nødvendigt
- Tydelige klasseregler

### Afdeling 3:

- Ryste-sammen-dag ved skoleårets start
- Halloween, fastelavn og Prom, lejrskole, jule- og sommerafslutning
- Arrangementer 2 gange om året på tværs af årgangene
- International læsedag på tværs af årgangene
- International emneuge
- Kontaktlærer samtaler, hvor det vægtes at tale trivsel
- Åbenhed omkring elevers udfordringer, som giver rummelighed eleverne i blandt
- Individuelle fokuspunkter og aftaler
- Fokus på at lette overgangen fra 2. til 3. afdeling fx møder med kommende elever
- Dagligdags samtaler med eleverne f.eks. i frikvartererne
- Eleverne oplever medindflydelse og medansvar f.eks. toningsvalg, deltager i planlægning af div. fællesdage, elevrådet bliver hørt
- Eleverne mødes i øjenhøjde og med anerkendelse
- Tydelig klasseledelse
- Etiske og moralske rettesnore: f. eks. ikke tale dårligt om nogen, der ikke er der
- Lærerne kender størstedelen af årgangens elever, da de kommer i de fleste klasser og kan derfor være med til at spotte evt. mistrivsel.
- Lærergruppen har fokus på de gode historier
- Kollegialt sammenhold og positivt samarbejde som giver positiv energi
- "Dit liv på nettet"

Særlig indsats med fokus på sprog:

- Påtale af grimt og upassende sprog
- Går foran med gode eksempler
- Positiv og ordentlig omgangstone blandt lærere og elever

## DUS:

- Brug af venskabscircles til samtaler
- Modellen for redefinerede rammer ift. barnet med udgangspunkt i barnets adfærd = konkrete handlingsforslag
- ICDP
- Konflikttrappen/konflikt hjulet
- Arbejder efter de seks kerneområder fra Dus-indholdsplan
- Læringssamtaler
- Nærvær, omsorg, lytning
- Legegrupper/aftaler og opfølgning og støtte her omkring
- Den gode stol i UU
- "Fri for mobberi"
- Aktiviteter der styrker sammenholdet
- Børnesammensætning i lege for at støtte venskaber
- Aktiviteter på tværs af klasser og årgange i dus f.eks. brug af hal.
- Jævnlig forældrekontakt og infomøder

## Særlig indsats med fokus på sprog:

- Personalet er rollemodeller og går foran med gode eksempler
- Italesættelse af sprogets betydninger
- Anerkendelse og formativ ros
- Rollespil til at vise hvad hensigtsmæssig og uhensigtsmæssig sprogbrug gør ved andre
- ICDP som kommunikativt og anerkendende redskab
- Brug af kerneområdet sprog og kommunikation i relation til f.eks. kerneområdet omkring social udvikling
- Klasseaftaler vedrørende sprog
- Vejleder børnene til hvad de skal/kan sige i stedet for at fortælle dem hvad de ikke skal sige (f.eks. hjælpe dem med at omformulere sætninger)

## Interventions- og handlemuligheder i organisationen

Når *et barn* har det svært eller *en klasse* opleves svær eller er i mistrivsel:

- Teamets, klasselærerens og pædagogens rolle
  - Samtale med eleven med fokus på trivslen og for at afklare de faktorer, der ligger bag mistrivslen
  - Gruppesamtaler, til støtte omkring den enkelte
  - Klassesamtaler om problematikken og fællesskabets ansvar
  - Drøfter situationen med kollegaer og deler viden og observationer
  - Tæt forældrekontakt og samarbejde
  - Individuelle aflastende tiltag i klassen fx ny plads, pauser, bevidst gruppesammensætning
  - Fleksible muligheder fx nedskæring i timer
  - Øget opmærksomhed på eleven og på at skabe særlige rammer for at øge elevens trivsel
  - Indstiller til Trivselsforum ved øget bekymring
  - Inddrager ledelsen
  - Jævnlig opfølgning med eleven og forældrene
  - Søger vejledning og sparring hos trivselspersonerne eller en vejleder
  
- Trivselsperson
  - Samtaler med eleven, hvor referat deles med team og forældre
  - Forældrekontakt, hvor der oplyses, vejledes og følges op
  - Vejledning, sparring og konkrete handlingsforslag til teamet i forhold til elevens behov
  - Gruppesamtaler med en gruppe elever, som kan støtte eller hjælpe den enkelte elev.
  - Vejledning/henvisning til ekstern rådgivning
  - Trivselsforum
  - Klassearbejde hvor emner, der fylder for en enkelt elev, tages op i fællesskabet

- Vejlederne
  - Læringsvejleder: Yder sparring og vejledning i forhold til læring, didaktik, motivation, målstyring, evaluering, klasseledelse, selvregistrering, selvregulering og børns selvværd.
  - Inklusionsvejleder: Yder vejledning, rådgivning og sparring omkring specialpædagogiske tiltag, som aflaster eleven i undervisningen og sociale sammenhæng og iværksættelse af konkrete handlinger. Afklaring af enkelte elevers specielle behov eller udfordringer og efterfølgende interventionsmuligheder. Ressourceafklaring hos en enkelt elev gennem microteaching, EDP eller observationer. Optimering af fællesskabet inklusionsmiljø og metakontrakter gennem arbejde med bl.a. Go´ Stil. Klasseledelse og relationsarbejde gennem anvendelse af Marte Meo og ICDP. Koordinerer indsatser fra KC.
  
- A-B-C intervention
  - A – møde afholdes med lærere og inklusionsvejleder eller leder. Ingen formalia.
  - B – møde afholdes med lærere, skolepsykolog, forældre og evt. inklusionsvejleder eller leder. Indstillingskema med oplæg til mødet udfyldes og sendes til PPR, som indkalder til mødet. Skema og vejledning findes på PPR´s hjemmeside
  - C - Indstilling til PPR

## Mobning

Mobning er en pågående, vedvarende, utryghedsskabende og ekskluderende adfærd, som fratager en enkelt person eller en gruppe sin integritet. Den/de mobbede er afmægtige i situationen og har brug for hjælp.

Mobning og digital mobning er et gruppefænomen, som ikke kan tilskrives enkeltindivider. Ud over offer og mobber vil der altid være flere indblandet; tilskuere og medløbere, som er bevidste om udstødelsen eller nedværdigelsen af en eller flere i fællesskabet. Mobning har ofte systematisk karakter og er rettet mod samme person eller samme gruppe over længere tid. Mobning kan være

tydelig i fællesskabet fx hvis en person eller en gruppe forfølges, bliver udsat for fysisk overgreb og/eller bliver kaldt fornædrende og upassende ting. Mobning kan også være tavse og skjulte handlinger; hvis nogen går, når en anden/andre kommer, hvisker, anvender ansigtsudtryk, der udtrykker foragt eller afsky eller ikke liker på de sociale medier osv.

Mobning finder ofte sted i et fællesskab, som den enkelte ikke kan trække sig fra; skole, fritidstilbud osv. Den enkelte har altså ikke mulighed for at komme væk fra det fællesskab, som udøver den ekskluderende adfærd.

Den digitale mobning, som foregår på de sociale medier, er ofte med til at tydeliggøre et barns/engs sårbare og ekskluderede position. Den, som bliver mobbet i det digitale univers, bliver sjældent ladet i fred og føler sig utryk ved at anvende de digitale fora. Mobningen er pågående døgnet rundt og billeder og kommentarer deles hastigt og ucensureret og ses af mange. Dem, som chikanerer har frit spil og kan optræde forholdsvis anonyme. Dette skaber uvisheden, som øger utrygheden og følelsen af eksklusion.

Oplevelsen af mobning er subjektiv, men er kendetegnet ved at være en ødelæggende faktor for det enkelte individs livskvalitet og kan have langvarige konsekvenser. Mobning kan føre til uhensigtsmæssig og utilsigtet adfærd fra den/de mobbede, som i pressede situationer kan handle i affekt eller forsøg på forsvar. Derfor skal voksne omkring barnet være opmærksom på, at det kan være udslag af mobning, som foranlediger adfærden. Børn, som mobbes har brug for hurtig og effektiv intervention fra omgivelserne – skole, kammerater og forældre.

### De forebyggende indsatser i organisationen

#### Afdeling 1:

- Mik-Makker ordning
- Fri for mobberi
- Opmærksomhed på trivslen
- Pædagoger i klassen
- Traditioner
- Sproglig opmærksomhed
- Klasse- og individuelle samtaler
- Fokus på fællesskabets styrker og nødvendighed
- Massage og mindfulness



### Afdeling 2:

- Klasseregler
- Ryste-sammen-dag
- Stjerneløb
- Morgensang
- Elevsamtaler
- Bruger pædagogernes kompetencer
- Positive forstærkninger
- Opmærksomhed på elevernes samspil
- Legeaftaler i frikvarterne
- Bevidst gruppesammensætning og placeringer i klassen
- Trækker på klasseforældrerådets ressourcer Den gode klasse.

### Afdeling 3:

- Går foran med eksemplets magt; etik, moral, tiltaleform og samtalekultur
- Oprigtighed i interessen for elevernes liv udenfor skolen
- Hurtig indsats, hvis der opstår tendenser til mobning
- Synlige demokratiske handlinger og italesættelse af dannelse
- Opmærksomhed omkring adfærd på de sociale medier
- Læreren tager ansvar for hensigtsmæssigheden i gruppesammensætninger og placeringer i klassen
- Styrker elevernes sociale bevidsthed

### Dus:

- Deling af bekymring med personale om børn, der kan være i farezonen
- Snak med børnene om acceptabel adfærd bl.a. UU trivsel
- Indholdsplanens punkter/mål lægger op til at vi skal skabe et godt miljø for børnene
- Classbuilding
- Vi griber ind med det samme. Nul tolerance
- Vi har fokus på sproget, og måden vi taler sammen på
- Vi opstiller læringsmål ud fra de seks kerneområder med konkrete handlinger og mål
- Taktil rygmassage
- Mikmakker
- Vi stopper drillerier som kan udvikle sig til mobning

- Både "mobber" og offer bliver gjort opmærksom/bevidst om egen rolle i samspillet (konflikthåndtering)
- Fælles fokus på problemet (Vigtigt at tage med på p-møder)
- Forældreinvolvering tidligt i forløbet
- Fokus på trivsel hos det enkelte barn
- Vi arbejder løbende med trivsel
- Vi viser film om emnet
- Vi snakker om forskellen mellem mobning og drillerier
- Vi laver øvelser og aktiviteter, der styrker det positive klassefællesskab

#### Elever (elevrådenes bud):

- Elever har et medansvar for, at der ikke opstår mobning
- Det er vigtigt, at der tales ordentligt til hinanden
- De store elever skal være gode eksempler for de små elever
- Det er vigtigt, at der tages godt i mod nye elever fx en mentor
- Det er ikke lærerens ansvar, at elever taler pænt – det skal komme hjemmefra
- Hvis en elev har meget fravær, kan andre elever sørge for at holde kontakten gennem opkald eller sms, så de føler sig som en del af fællesskabet.
- Det er vigtigt, at man kan henvende sig anonymt til en lærer, hvis man ser mobning, oplever det selv eller har deltaget i det.
- Det er vigtigt at spørge den enkelte elev, som henvender sig til en lærer angående mobning, hvordan vedkommende gerne vil være en del af, at få det stoppet
- Det er muligt at dele sine bekymringer på Børnetelefonen eller Elevtelefonen
- Det er vigtigt, at kontaktlærersamtalerne giver mulighed for at tale om trivselsmæssige emner, hvor man kan komme frem med bekymringer omkring mobning og andet angående trivsel

## Anti-mobbestrategi:

Hvis det opdages eller er mistanke om pågående mobning, skal det tages alvorligt fra første færd.

Elever har pligt til:

- Hvis en elev er vidne til, er vidende om eller har mistanke om mobning, har denne pligt til at kontakte en lærer, pædagog, en ressourceperson, ledelsen eller sine forældre.
- Eleven kan fremstå anonym i sin henvendelse, så denne ikke behøver være nervøs for, at blive gjort til genstand for evt. yderligere mobning, hævn eller eksklusion.
- Større elever har ligeledes medansvar ved at tale med sine med-elever og indgå positivt i arbejdet med at forhindre mobning.
- Elever er forpligtede på at deltage i at skabe en dagligdag, hvor der ikke pågår mobning

Lærere og pædagoger har pligt til:

- Lærere og pædagoger har pligt til i samtaler med og observationer af elever, at være opmærksom på tendenser til mobning eller pågående mobning.
- De har ligeledes pligt til at gribe ind overfor mobning gennem samtaler med de implicerede elever og forældre. Samtalerne kan struktureres efter bedste hensigt; elev ><elev, elev og forældre><elev og forældre eller forældre><forældre. Det anbefales, at flere fra klasseteamet omkring de implicerede elever, en trivselsmedarbejder eller en ledelsesrepræsentant deltager i mødet. Der optages referat, som lægges i elevmapperne og klasselog. Referatet skal indeholde aftaler, som skal forhindre mobningen i at ske igen. Læreren forpligter sig ligeledes på at følge op på de aftaler, der iværksættes.
- De har pligt til at oplyse forældre om u hensigtsmæssig adfærd blandt eleverne.
- Lærere og pædagoger har pligt til at underrette ledelsen, hvis en mobbe-situation ikke kan løses og der kræves en anden indsats.
- Der påhviler ligeledes lærere og pædagoger et ansvar for at inddrage eksterne og interne ressourcepersoner (trivselspersoner, vejledere, trivselsforum, SSP, PPR, F&B) hvis behovet opstår.

Ledelsen har pligt til:

- At være lydhøre overfor og tage handling på en elevs, forældres, læreres eller pædagogs henvendelse ved mistanke om mobning.
- At bakke lærere eller pædagoger op, hvis der opstår en svær situation i skolehjemsamarbejdet.

- At være mødeleder til et møde angående mobning, hvis andre implicerede voksne ønsker det.
- At informere implicerede voksne, hvis skolen modtager en ny elev, som har været udsat for mobning
- At iværksætte anden indsats, såfremt lærere og pædagoger informerer om, at en mobbesituation ikke er løst trods gentagne forsøg.

Forældrene har pligt til:

- Forældre bør deltage i arbejdet med Den gode Klasse, hvor klassens og enkelte elevers trivsel er gentagne emner.
- Hvis forældre informeres eller får mistanke om pågående mobning, skal skolen kontaktes.
- Forældre bør ligeledes være værdiskabende omkring børns sociale adfærd blandt hinanden og på de sociale medier og være eksemplariske og opdragende omkring børns sprog.
- Forældre må ligeledes være åbne overfor informationer om deres barns uhensigtsmæssig adfærd, som kan tangere til eller udvikle sig til mobning og indgå i samarbejde omkring dette.

## Giraf- og ulvesprog

Sætter fokus på sprog og kommunikation i forbindelse med konflikters op- og nedtrapning.

---

### Kort om metoden

Girafprog er en metode, der sætter fokus på sprog og kommunikation i forbindelse med konflikters op- og nedtrapning. Metoden giver konkrete sproglige redskaber til konfliktløsning. Princippet i girafprog er, at man i en samtale bliver på egen banehalvdel og giver udtryk for sine egne behov, holder sig til sagen og lytter til modparten med empati. Ulvesprog er girafsprogs modsætning. Når man taler ulvesprog, så vurderer og anklager man den anden, hører det man vil høre og har svært ved at holde sig til sagen. Girafprog bygger på en ikke-voldelig kommunikation (IVK) og er udviklet af den amerikanske psykolog Marshall Rosenberg.

Girafprog kan anvendes forebyggende, indgribende og genoprettende i forhold til elevernes sociale trivsel. Metoden er velegnet på alle klassetrin.

---

### Antagelserne bag

Girafprog er et redskab til at skabe bedre relationer mellem mennesker. At kunne give udtryk for egne følelser og behov og forstå andres følelser og behov er vigtigt for etableringen af ærlige og nære forhold. Når man bliver mødt med kritik eller bliver skudt noget i skoene, føler man sig angrebet. Det bedste forsvar er selv at angribe, så den mest almindelige reaktion på beskyldninger er at give igen. Nogle viger dog tilbage og finder sig i kritikken med skår i selvværdet til følge. Når man kommunikerer ikke-voldeligt, lytter man til, hvad der bliver sagt og erfarer, hvilket behov der ligger til grund for udtalelsen. Når eleverne ved, hvilke signaler og hvilket ordvalg der kan udløse og optrappe en konflikt, får de muligheder for at ændre signaler i en konfliktsituation. At kunne kommunikere ikke-voldeligt og undgå at optrappe en konflikt fører til færre konflikter og større trivsel på en skole.

### Formål

Formålet med at lære eleverne Girafprog er at forebygge konflikter og forhindre de konflikter, der trods alt opstår, i at eskalere. Girafprog er et redskab, der hjælper eleverne til at kunne udtrykke sig bedre, skabe større forståelse for deres synspunkter og fungere bedre i sociale sammenhænge.

Gennem girafprog lærer eleverne:

- at lytte til egne behov, følelser og ønsker – og at give udtryk for dem
  - at iagttage den andens behov, følelser og ønsker
  - at bevare dialogen ved at stille spørgsmål til den andens følelser, behov og ønsker
- Eleverne lærer at undgå:
- at angribe
  - at forsvare sig mod det, den anden siger
  - at trække sig ud af samtalen, lukke den eller afvise den anden

Girafsprøeg kan anvendes på alle niveauer i skolen. I forbindelse med enhver konflikt er girafsprøeg anvendeligt. Girafsprøeg kan bruges i enkelte klasser og i konkrete konfliktsituationer, og det kan bruges som et v esentligt element i et større socialtr ningsprogram. – Mange af de egenskaber, der forbindes med sociale kompetencer, indgår i Girafsprøeg som fx evnen til at lytte og udvise empati samt evnen til at styre sine umiddelbare følelser.

Girafsprøeg kan også anvendes ved forældresamtaler og endelig som pædagogisk metode til analyse af en konfliktsituation med det formål at finde ind til udtalte behov hos eleven.

### Læreren gennemgår forskellen på ulve- og girafsprøeg

Optrappende sprøeg – ulvesprøeg:

- bebrejder
- kritiserer
- vurderer
- generaliserer
- fortolker den andens motiver

Optrappende sprøeg g r konflikten værre, fordi man gennem sproget anklager den anden ved at tale i ”du-sprøeg”. Fokus flyttes fra *en problemstilling* til, at det er *den anden*, der er problemet.

Ulven benyttes som metafor, fordi ulven forbindes med at angribe, snerre og være glubsk.

Tegn på ulvesprøeg er:

- at sige ”Det er rigtigt, men...”
- at bruge ”altid” og ”aldrig”
- at skyde skylden på den anden
- at fokusere på fejl i fortiden
- at afbryde
- at stille ledende spørgsmål
- at kigge væk eller op
- at have en truende/afvisende kropsholdning
- at tromme med fingrene osv.

Nedtrappende, afspændende sprøeg – girafsprøeg:

- bliver på egen banehalvdel
- lytter
- respekterer den anden som person
- giver plads til andre opfattelser og værdier end ens egne
- tager ansvar for egne følelser og behov

Girafsprøeg er med til at afspænde konflikten, fordi sproget er et ”jeg-sprøeg”, der ikke anklager den anden. I stedet holdes fast på sagens kerne og man søger at finde ind til begges behov/ønsker.

Giraffen benyttes som metafor, fordi giraffen har et stort hjerte og et godt overblik takket være den lange hals.

Tegn på girafsprøeg er:

- at lytte til ende
- at være interesseret
- at stille åbne spørgsmål
- at udtrykke egne ønsker
- at være konkret
- at fokusere på nutid og fremtid
- at gå efter problemet og ikke personen

### Eleverne trænes i Girafsprøeg ud fra IVK-modellen (Rosenbergs model for ikke-voldelig kommunikation)

IVK-modellen består af fire trin:

1. FAKTA (Jeg fortæller, hvad jeg oplever/sanser)
  - *Jeg kan se...*
  - *Jeg kan høre...*
  - *Jeg kan mærke...*
2. FØLELSE (Jeg siger, hvordan jeg har det)
  - *Jeg bliver glad fordi...*
  - *Jeg bliver ked af det fordi...*
  - *Jeg bliver vred fordi...*
3. BEHOV (Jeg fortæller, hvad jeg kunne tænke mig/har behov for)
  - *Jeg har brug for...*
4. ANMODNING (Jeg beder om det, jeg har brug for)
  - *Vil du godt...*
  - *Kan jeg bede dig om...*

### **Konkrete øvelser, opgaver eller andre elementer i metoden**

#### **Fra ulv til giraf**

På klassen eller i grupper kan eleverne finde eksempler på ulve- og girafsprog. Eksemplerne kan være nogle, som eleverne har oplevet/hørt, finder på, eller som de kender fra medierne.

Eleverne kan lave øvelser, hvor de omformulerer ulvesætninger til girafsprog. Nedenstående eksempel illustrerer øvelsen.

Eksempel på ulvesprog:

*"Nu kommer du igen for sent – det gør du altid. Man kan da heller ikke regne med dig!"*

Omformuleret til girafsprog efter IVK-modellen:

Fakta: *"Vi havde aftalt at mødes for en time siden. Når du ikke kommer til den aftalte tid..."*

Følelse: *"bliver jeg urolig og bekymret, for der kan være sket dig noget. Jeg bliver også irriteret..."*

Behov: *"fordi jeg har brug for at kunne planlægge min tid og trygt stole på de aftaler, vi laver."*

Anmodning: *"Vil du ringe eller sende en SMS, hvis du er forsinket en anden gang?"*

Øvelsen kan også laves, hvor giraffen lytter og spørger ind til den andens ulveudsagn, fx:

Fakta: *"Når jeg kommer for sent til vores aftale"*

Følelse: *"bliver du så irriteret"*

Behov: *"fordi du gerne vil kunne planlægge din tid og respekteres for det?"*

#### **Faktaøvelse**

I mindre grupper får eleverne udleveret billeder/illustrationer. Opgaven går ud på kun at beskrive billedets faktuelle indhold uden at tolke på stemninger, situationer, budskaber osv. Hensigten er at træne elevernes evne til at forholde sig objektivt – en evne, der er central i forhold til ikke-voldelig kommunikation, hvor det at kunne beskrive fakta tit er første skridt på vej mod en løsning af en konflikt.

#### **Ord for følelser og behov**

I grupper finder eleverne frem til forskellige ord for følelser og behov. Ordene gennemgås på klassen for at afklare, hvad der er følelser, og hvad der er behov. Afslut med at lave plancher med ord, der er knyttet til henholdsvis følelser og behov.

Eksempel:

Følelsesord: Glad, trist, bekymret, spændt, usikker, vred, træt, frisk, forvirret, lykkelig osv.

Behov: At være anerkendt, at modtage respekt, at opleve ro, at føle klarhed, at være påskønnet, at få kontakt, at have plads, at høre til, at være med, at få forståelse, at opleve retfærdighed osv.

#### **Rollespil**

Læreren og/eller eleverne formulerer en situation, som eleverne i grupper på 2-4 personer skal spille. Ud fra situationsbeskrivelsen får to af eleverne tildelt en rolle hver. Eksempelvis kan to piger være uenige om, hvem der skal synge eller danse, eller hvor de skal lege. En eller to elever tager tid og observerer, hvornår der tales girafsprog eller ulvesprog. Til sidst taler alle i gruppen sammen om, hvordan det var at lave rollespillet, og hvordan giraf- og ulvesproget virkede på dem og den rolle, de spillede.

## Fordele ved metoden

Konflikter hindres i at eskalere, hvis blot den ene part kan Girafsprog. Eksempel: En mor skælder sin datter ud, fordi hun kommer flere timer senere end aftalt. Datteren, som har lært girafsprog, lytter til, hvad moderen siger og læser følelsen og behovet. Datteren siger: *"Er du vred, fordi du var bange for, at der var sket mig noget?"* Moderens følelser bliver således anerkendt af datteren, der følger op med at love at give besked en anden gang.

### **Forhold man skal være særligt opmærksom på ved brug af metoden**

Det vigtigste element i Girafsprog og ikke-voldelig kommunikation er at koble teknikken med holdningen/værdierne bag: En ulv er en giraf i forklædning! Der er altid følelser og behov bag ethvert udsagn. Det gælder om at lytte og finde ind til disse. Med ulve- og girafsprog har man valget mellem at optrappe eller nedtrappe konflikten. Lytter man med girafører og holder sig på egen banehalvdel, dvs. undlader at vurdere og beskylde, vil man kommunikere ikke-voldeligt. Girafsprog er "et must" i undervisningsforløb om konflikthåndtering og mægling.

### **Eventuelle eller potentielle ulemper og/eller begrænsninger ved metoden**

Metoden må ikke blive for firkantet eller mekanisk. Det kan gøre modellen utroværdig. Det er mere principperne i girafsprog, der er vigtige, end dét at følge kommunikationsmodellen slavisk.

---



## Taktil rygmassage

- Der sættes lidt afslappende instrumental musik på
  - Eleverne finder sammen to og to. Ved ulige antal, kan tre elever sidde bag hinanden.
  - En elev sidder på stolen og ligger evt. ind over bordet. Den anden elev giver rygmassage.
  - Fortæl at det er meningen, at det skal føles rart for den, der modtager. Der må aldrig masseres direkte på rygsøjlen! Bed eleverne kommunikere undervejs - er det rart? for hårdt/blidt? etc.
- 
- Demonstrér de 5 bevægelser og lad derefter eleverne bytte plads.
    1. Glidestrøg: Gives med flad hånd fra side til side eller ned langs begge sider af rygsøjlen.
    2. Cirkelstrøg: Den flade hånd bevæges i små eller større cirkler over hele ryggen.
    3. Dupning: Fingerspidserne dupper let. Kan fx også anvendes i hovedbunden.
    4. "Gnubbemassage": Med lukkede hænder gnubbes, der på hver side af rygsøjlen
    5. Klap: man klapper med flad hånd eller med håndkanten let skiftevis med højre og venstre hånd.
    6. Slut af med glidestrøg ned af ryg, skuldre og arme og sig tak for massagen.

Variation: • Lad en fortælling danne rammen om massagebevægelserne

Se mere her: <http://dcum.dk/sammen-mod-mobning/taktil-rygmassage>

---

# Konflikttrappen - forklaring af modellen



På **de første tre trin** drejer konflikten sig om sagen. Der er et sagforhold, som er genstand for forskellige opfattelser, fortolkninger eller anden uenighed.

På **de næste tre trin** føler konflikten parter begge, at de trods al god vilje nu ikke længere kan lukke øjnene for den kendsgerning, at modparten er en idiot/er inkompetent/ondskabsfuld osv. Konflikten drejer sig nu om personen (eller gruppen). Måske taler man officielt stadig meget om sagen – men den fungerer nu i realiteten mere som et påskud for at beskæftige sig med modpartens dårlige egenskaber.

På **de tre sidste trin** bliver konflikten til "ren proces" i form af krig (i bogstavelig eller overført betydning). Parterne beskæftiger sig måske nok stadig med at sværte modpartens personlighed eller hensigter – men dette fungerer nu mest som påskud for at hitte på stadig nye metoder, tricks, destruktive kræfter osv.

## 1. Diskussion

På dette trin er konflikten knap nok en konflikt. Parterne finder det interessant at udveksle synspunkter og kan godt have noget ud af at lytte til hinanden.

## 2. Taktisk argumentation

På dette trin er parterne reelt ikke længere interesseret i at komme til at forstå hinanden. Det, de hver for sig er optaget af, er, hvordan de kan finde huller og svagheder i modpartens argumentation – og evt. selv finde det afgørende argument, der kan sætte den anden skakmat. (I det mindste i ens egne øjne – der er nemlig også en tendens til, at modparten ikke vil indrømme, at han/hun er mat). Der er derfor ingen udvikling i diskussionen, og da den slutter, står begge parter i realiteten, hvor de hele tiden har stået – de har i bedste fald opdaget visse svagheder i deres egen argumentation, som de fremover vil forsøge at få dækket.

## 3. Overse/overgribe

På dette tidspunkt beslutter en af parterne sig for at "skære igennem" og selv gennemføre det, han/hun selv synes er fornuftigt. (Man kan evt. benytte sig af den andens fravær, ferie el.lign.). Når han/hun finder ud af dette, bliver han/hun vred.

#### 4. Fjendebilleder

Som følge af denne vrede danner den forbigående part sig efterhånden et fjendebillede af modparten – som dog meget hurtigt følger efter med et tilsvarende billede. Begge søger at vinde proselytter, og de, der forsøger at holde sig neutrale, kan risikere at blive sat under pres for at vælge side.

Når parterne hver for sig beskriver det hidtidige forløb, begynder deres beskrivelser nu af afvige stærkt fra hinanden. Nu går vi efter manden – ikke efter bolden.

#### 5. Ansigtstab

Enten forstærkes fjendebilleder så meget, at én af konflikten parter forløber sig – eller også arrangerer den ene en eller anden en situation, der ydmyger den anden. (Det kan fx ske ved at fremført et argument, som ganske vist er svært at tilbagevise, men som også ydmyger modparten overfor tredjepart). Den, som mister selvbeherskelsen, risikerer at blive syndebuk eller kørt ud på et sidespor.

#### 6. Trusler

På et tidspunkt griber en af parterne – ofte ham eller hende, som har følt sig ydmyget på trin 5) til regulære trusler. Det kan fx være en skriftlig advarsel ("På foranledning af ... skal det herved indskræpes, at ...") – eller bitre ord ("Det får konsekvenser").

#### 7. Selektiv ødelæggelse

Nu finder begge parter det nødvendigt at lade handling følge ord og give den anden en smagsprøve, der kan vise, at man mener det alvorligt, og at man besidder den fornødne styrke til at effektuere de fremsatte trusler.

#### 8. Ødelæggelse af centret

Nu optrappes krigen med det formål at gøre modparten ukampdygtig – med færrest mulige omkostninger for en selv. Dette gribes an med samme sammenbidte rationalitet og professionalisme som en "rigtig" krig. Det gælder om at lamme modpartens nervecenter – om at hive ondt op med rod (mener begge parter).

#### 9. Total destruktion

På dette sidste trin bliver parterne så forbitrede, at de bliver ligeglade med, om de selv går til – blot de kan tilføje modparten ny smerte eller lidelse. Krigen føres ikke længere "professionelt". Dette er "selvmordspilotens" stadie.

#### Hvor er mægling nødvendig?

På de første trin, hvor konflikten endnu drejer sig om sagen, vil parterne ofte kunne løse den selv. Det kan dog være nyttigt med en udenforstående katalysator til at hjælpe parterne med at danne et fælles billede af situationen og de behov, der ligger bag den.

På de næste tre trin, hvor konflikten bliver personlig, vil parterne sjældent være i stand til at finde en løsning uden hjælp fra en udenforstående (eller overordnet).

På de sidste tre trin, hvor konflikterne har antaget karakter af åben krig, vil parterne møde mægleren med skepsis, mistænke ham/hende for ikke at være upartisk, søge at drage ham/hende ind i konflikten og ofte også skyde på den pågældende ved den mindste anledning.

## ICDP-PROGRAMMETS OTTE SAMSPILSTEMAER

De 8 samspilstemaer kan anvendes som grundlag for samtale, refleksion over og analyse af, hvordan de kommer til udtryk i din egen praksis. Samspilstemaerne er således ikke "regler" men basale elementer i det udviklingsstøttende og vejledende samspil

Omsorg for børn/ unge indeholder tre elementer:

- emotionel tryghed,
- vejledning, som fremmer barnets viden om og forståelse af den verden, de lever i samt
- støtte til at tilegne sig den selvkontrol og de sociale færdigheder, som kræves for at være aktive deltagere i fællesskabet

ICDP-programmets 3 dialoger indeholder disse elementer.

I Den emotionelle dialog er fokus på omsorg som emotionel bekræftende og anerkendende kommunikation. Den kærlige omsorg, hvor man tilskriver barnets væren, oplevelser, følelser og handlinger værdi, mening og begribelighed, er grundlæggende og understøtter udviklingen af tryghed, tillid til andre mennesker og omverdenen, selvværd og selvtilid.

Den meningsskabende dialog retter opmærksomheden mod aktiv deltagelse i barnets læreprocesser og udforskning af omverdenen. Det handler om vejledning og støtte i forhold til barnets sproglige, begrebsmæssige og kognitive udvikling gennem støtte til fokusering, fastholdelse og fordybelse i barnets tilegnelsesproces.

I den guidende/vejledende dialog hjælpes barnet til at udvikle selvkontrol, reflektere, få overblik over situationer, se konsekvensen af sine handlinger og derigennem opleve mestring. Derved guides og vejledes barnet til at forstå og handle empatisk og reflekteret i problemløsningssituationer og i fællesskaber.

Tema 1 Vis positive følelser – vis, at du er glad for barnet/ den unge

Følelsen af at være elsket og værdifuld for sine nærmeste er afgørende for barnets oplevelse af tryghed, tilknytning og tillid til omverdenen og sig selv. Derfor er det vigtigt, at omsorgsgiveren

signalerer, at vedkommende er følelsesmæssig tilgængelig, og har positive forventninger til mødet med barnet. Det er samtidig vigtigt at omsorgsgiveren sensitivt intoner sig til barnets situation og integritet.

#### **Det kan f.eks. ske gennem at:**

- tilbyde glædesfyldte ansigt-til-ansigt kontakter,
- opsøge fysisk nærhed
- smile
- tale med venligt tonefald og blødt stemmeleje
- give kærlig berøring

#### **Tema 2 Justér dig i forhold til barnet og følg dets udspil og initiativ**

For at udvikle selvfølelse, selvværd og tro på egen formåen er det vigtigt, at omsorgsgiveren er nysgerrig og lydhør overfor det, barnet tænker og føler, og giver barnet mulighed for at lade disse ønsker, tanker og følelser komme til udtryk. Det er samtidig vigtig for barnet at modtage en reaktion på disse udtryk.

Barnets initiativer er spørgsmål, blik, handlinger og følelsesudtryk, og initiativerne udtrykker barnets hensigter, behov og planer. For at kunne "svare" barnet er det vigtigt at være meget opmærksom på disse initiativer og justere sine svar, så de er tilpasset den sammenhæng og følelsesmæssige tilstand, som barnet er i.

At følge initiativ betyder ikke, at man altid skal lade barnet bestemme, men at man skal give tid og lade barnets initiativer komme til udtryk, være opmærksom, vente og reagere afstemt på dem.

#### **Det kan f.eks. ske gennem at:**

- spejle barnets følelser
- benævne/ sætte ord på barnets initiativer
- gentage barnets udsagn
- dele barnets opmærksomhedsfokus
- give tid

#### **Tema 3 Tal med barnet om de ting, det er optaget af, og prøv at igangsætte en "følelsesmæssig samtale"**

Dette tema handler om tilstedeværelsen af en dialog, hvor rytme og følelser er synkroniserede, og hvor man etablerer et samvær, som opbygger fortrolighed. Man er begge aktive bidragsydere, viser følelser og taler om personlige og følelsesmæssige emner. Herigennem udvikles kendskab til egne og andres indre tilstande, og man oplever at kunne dele og få sprog for følelsesmæssige oplevelser. Dette understøtter udviklingen af empati, gensidighed og oplevelse af fællesskab.

**Dette kan f.eks. ske gennem at:**

- spørge åbent og nysgerrigt ind til følelsesmæssige emner og emner, barnet er optaget af
- give indlevende gensvar på barnets udspil (affektivt afstemning)

**Tema 4 Vis anerkendelse og giv ros for det, barnet kan**

I et inkluderende miljø er det vigtigt at omsorgsgiveren viser positiv interesse, nysgerrighed overfor og påskønnelse af barnet – dets tanker, følelser og handlinger og den meningsfuldhed, der ligger bag barnets ytringer. Det er ligeledes vigtigt at give positiv energi til barnets evner, præstationer og færdigheder gennem ros samt værdsættelse af barnets intentioner og handlinger.

Gennem anerkendelse og ros understøttes barnets udvikling af selvværd og selvtillid, og gennem den sociale bekræftelse kan barnet føle sig inkluderet i fællesskabet og møde andre med anerkendelse og respekt

**Dette kan f.eks. ske gennem at:**

- give tid og opmærksomhed til det, barnet er optaget af
- udvise nærvær
- bekræfte barnets følelser, tanker og handlinger
- påskønne barnets handlinger og intentioner
- rose barnet for det nye det kan og det, barnet forsøger at gøre

**Tema 5 Hjælp barnet med at fokusere dets opmærksomhed, således at I får en fælles oplevelse af ting i omgivelserne**

For at understøtte udvikling af en viljestyret opmærksomhed, en oplevelse af fælles tilhørsforhold samt interesse for omverdenen skal barnet inddrages i en aktiv proces, hvor der skabes og fastholdes fælles opmærksomhed om samme objekt/emne. Det danner basis for oplevelse af kontakt, en fælles meningsfuld kommunikation og læring.

Processen kan etableres både ved at omsorgsgiver tilpasser sig til det, barnet er optaget af (en opmærksomhedsjusterende strategi) eller, omsorgsgiver påkalder sig barnets opmærksomhed (opmærksomhedspåkaldende strategi). Den sidstnævnte strategi skal bruges med omtanke, da den kan opleves forstyrrende og distraherende især hos små børn.

**Dette kan f.eks. ske gennem at:**

- fokusere sin opmærksomhed på det, barnet er opmærksom på
- benævne og beskrive det barnet er opmærksom på

- skærme barnet mod distraherende elementer – skabe ro i krop og rum
- pirre til barnets nysgerrighed ved at bruge stemme og krop til at rette barnets opmærksomhed mod et fælles fokus (f.eks. vise eller sige Se her...)

### Tema 6 Giv mening til barnets oplevelser af omverdenen ved at beskrive jeres fælles oplevelser og ved at vise følelser og entusiasme

Det er afgørende for barnets sproglige udvikling, motivation og lyst til læring og udforskning af omverdenen, at omsorgsgiver viser positive følelser og entusiasme i forhold til det, man har fælles opmærksomhed på samt benævner, demonstrerer og fremhæver egenskaber ved det fælles objekt.

Når omsorgsgiver således med sin entusiasme formidler mening til barnet ud fra barnets opmærksomhedsfokus, oplevelser og fortolkninger af omverdenen og hverdagssituationer, gøres det ukendte kendt, og det understøtter oplevelsen af omverdenen som betydningsfuld, meningsfuld og vigtig. Barnet ledes ind i en fælles sproglig meningsverden, som kan deles med andre.

Samspillet får karakter af flow og fordybelse, og derved understøttes barnets hukommelse, begrebsdannelse, oplevelse af mening og selvværd.

#### Det kan f.eks. ske gennem at:

- vise interesse, glæde og begejstring kropsligt og sprogligt for det, der opleves sammen
- støtte barnets egne formuleringer om oplevelserne
- beskrive de fælles oplevelser
- sætte ord på egenskaber ved genstande og fænomener

### Tema 7 Uddyb og giv forklaringer, når du oplever noget sammen med barnet

Gennem forklaringer, fortællinger, spørgsmål og hypoteser bringes barnet ud over den foreliggende her-og-nu situation og bygger yderligere bro mellem det kendte og det ukendte. Disse udvidelser kan både have en logisk-analytisk tilgang og en narrativ-dramatisk tilgang.

Gennem udvidelserne stimuleres barnet til udforskende tilgange over for muligheder og sammenhænge. Tilgangene kan være både analytiske, innovative, reflekser og kreative. Endvidere kan vanskelige oplevelser gøres kendte og forståelige, hvilket er en støtte til mestring og giver følelsen af tryghed, kontrol og sammenhæng

#### Det kan f.eks. ske gennem at:

- foretage sammenligninger (f.eks. det er ligesom....)

- understøtte årsagsforklaringer (f.eks. der er fordi....)
- klassificere (f.eks. lave over/underbegreber)
- dramatisere (teater/rollespil)
- fortællinger (f.eks. eventyr, livshistorier)
- stille undersøgende spørgsmål

### Tema 8 Hjælp barnet med at kontrollere sig selv ved at sætte grænser for det på en positiv måde – ved at vejlede det, vise positive alternativer og ved at planlægge sammen

Barnet har brug for guidning og vejledning til at opøve evnen til selvkontrol. Det er således vigtigt, at barnet får hjælp til at reflektere, få overblik over en situation og se konsekvenserne af sin adfærd. Derved får barnet mulighed for at udvikle kontrollerede handlestrategier, opleve mestring og får kompetencer til at indgå i inkluderende samspil. Gennem vejledt samspil får barnet tryghed, det tilegner sig kulturens normer og værdier, og det får mulighed for selvstændigt at planlægge og regulere dets behovstilfredsstillelse, følelser og adfærd i et respektfuldt og empatisk samspil med omgivelserne.

**Dette kan ske gennem fire delelementer: trin for trin planlægning, gradueret støtte, situationsregulering og positiv grænsesætning.**

**Trin-for-trin planlægning kan f.eks. ske gennem at:**

- skabe overblik gennem tydelig opstart og afslutning
- tilrettelægge situationen så den indbyder til at gøre "det rigtige"
- lægge en plan for opgavens gennemførelse
- opdele opgaven i overskuelige delopgaver
- hjælpe med at opstille klare og realistiske mål
- hjælpe barnet med at fastholde opgavens mål

**Gradueret støtte kan f.eks. ske gennem at:**

- give udfordring der ligger lige uden for barnets aktuelle færdigheder – d.v.s. afstemme opgavens (læringsopgave, praktiske og fysiske aktiviteter eller sociale udfordringer)sværhedsgrad efter barnets færdigheder
- give netop den støtte som barnet har brug for – uden at tage initiativet fra barnet
- gradvist trække hjælpen tilbage i den udstrækning barnet selv mestrer opgaven

**Situationsregulering kan f.eks. ske gennem at:**

- skabe et forudsigeligt og trygt miljø gennem at tilrettelægge faste, forståelige og håndterbare hverdagsrutiner
- tilrettelægge situationer så den understøtter barnets kompetencer og indbyder til den ønskelige adfærd
- bruge egen kreativitet til at ændre på situationer, der skaber uhensigtsmæssige samspil



### **Positiv grænsesætning:**

- fastholde en venlig og respektfuld dialog, hvor der lyttes til barnets motiver og oplevelser
  - fortælle tydeligt hvad barnet kan og skal gøre
  - samtale og forhandle med barnet om muligheder og regler
  - give forklaringer når regler præsenteres
  - give positiv opmærksomhed, sætte ord og forklaringer på, når barnet udfører en hensigtsmæssig social adfærd
  - give forklaringer når adfærd korrigeres og give tydelige positive alternativer
  - rette opmærksomhed på offerets lidelse og tydeliggør, hvordan barnets adfærd har fremkaldt offerets ubehag
-

## Fri for mobberi (friformobberi.dk)

Fri for Mobberi er et forebyggende antimobbeprogram til 0-8-årige børn, fagfolk og forældre, som Mary Fonden og Red Barnet står bag.

Programmet består af pædagogiske materialer, der gør det nemt målrettet at styrke børnefællesskabet og forebygge mobning.

Materialerne er samlet i en kuffert, der findes i tre varianter: En til de 0-3-årige (vuggestue og dagpleje), en til de 3-6-årige (børnehave) og en til de 6-8-årige (indskoling/SFO).

Foruden kufferterne er der også udviklet digitalt Fri for Mobberi-materiale målrettet til 0.-2. klasser, hvor centrale elementer fra kufferten i kombination med nye er digitaliseret og kan tilgås på tablet og Smartboard.

---

## MARTE MEO

Marte-meo er en videoanalysemetode, der anvendes til at analysere samspillet udviklingsstøttende potentialer. Metoden har med udgangspunkt i moderne udviklingspsykologi udviklet fem konkrete iagttagelige kommunikationsprincipper, der definerer og karakteriserer det udviklingsstøttende og anerkendende samspil. Metoden kan anvendes på alle typer af relationer og samspil, herunder mennesker med problemskabende adfærd og mennesker med demens. Marte meo betyder ved egen kraft, og refererer til, at mennesket udvikler dets kompetencer gennem udviklingsstøttende samspil. Marte meo metoden er funderet i samspilsanalyser fra det tidlige mor-barn samspil, som er kendetegnet ved at være respekterende og anerkendende i forhold til barnets behov og initiativer. Elementerne i det tidlige samspil kan generaliseres ud på udviklings- og læringsprocesser i almindelighed, hvor de professionelle/forældres udviklingsstøttende samspil får vital betydning for barnets/brugerens selvværd, selvstændighed, socialitet og læringslyst.

Den repræsenterer et menneske-og udviklingssyn som baserer sig på nyere udviklingspsykologiske teorier samt de dannelseskriterier som er formuleret i Servicelovens bestemmelser for, hvilke kompetencer vi som professionelle skal støtte barnet/brugerens i at udvikle og mestre. En kommunikationsmetode, som baserer sig på 5 udviklingsstøttende principper, som definerer en udviklingsstøttende kontakt og samspil. En supervisionsmetode/vejledningsmetode som giver mulighed for at arbejde systematisk og målrettet med et barn/gruppe af børn, som har særlige behov. Det kan være manglende koncentration og sprog, selvværds- og socialitetsproblematikker, manglende vitalitet og nysgerrighed, aggressiv eller antisocial adfærd, mm. En analysemetode, som grundet anvendelsen af videooptagelser er særdeles velegnet til at lave udviklingsprofiler på den enkelte barn, som sikrer, at vi som professionelle matcher udviklingsniveau og støtter mestring. En mønsterbrydningsmetode, hvor mønsterbrydning defineres som en positiv ændring i barnets/brugerens kontaktpotentialer. Videooptagelser sikrer en tydelig og iagttagelig dokumentation for mønsterbrydende processer.



Inklusjons- & trivselsprofil